

вы-ты, ослабила права-та за родно-то имъ отмъщеніе, укротила злины-ты на удѣлнѣ-тѣ имъ системѣ, и направила мнозина отъ тѣхъ да станѣтъ доблестни подвижници на истиннѣ-тѣ добродѣтель. Първый примѣръ отъ нейно-то дѣйствіе е самичькъ равноапостолный князь Владимиръ, кой-то дордѣ былъ още язычникъ немилостиво истребилъ семейство-то на Рогволда, обагрилъ си рѣцѣ-тѣ въ кръвь-тѣ на своя братъ и тѣнѣлъ сякого въ сластолюбіе; а кога-то ся покрѣстилъ станѣлъ образъ на цѣломудріе-то и приятель на нещастны-ты. Бѣдни-ти вынагы могли да ходять въ двора му, за да имъ дадѣтъ хранѣ или пары; освѣнъ това, разнасяло ся, по заповѣдѣ-тѣ му, и по улици-ты хлѣбъ, мясо, рыбѣ и медъ за болны-ты, и кои-то не можали да идѣтъ у тѣхъ.

Други като него между князіе-ты, прѣди идваніе-то на Монголы-ты сѣ забѣлѣжителни по Христианскѣ-тѣ си добродѣтель, сынове-ти му — Св. Борисъ и Длѣбъ, Св. Владимиръ, Ярославый сынъ, Метиславъ Великий, Метиславъ Ростиславичъ Храбрый и Андрей Боголюбскый, на кои-то примѣръ-тѣ естествено поддържалъ благочестіе-то и въ народа. Първи-ти Христиане въ Россіѣ ся отличавали по своѣ-тѣ простотѣ, безъ никакво мѣдруваніе въ истинѣ-тѣ вѣрѣ на І. Христа, по строго-то пазаніе на черковны-ты уставы, по любовь-тѣ си камъ молитвѣ-тѣ и Божіи-ты храмове, и по свое-то милосердіе камъ-то бѣдны-ты.

По-добри ти отъ тѣхъ приѣли като наказаніе отъ Бога иго-то на Монголы-ты заради грѣхове-ты имъ, и въ тяжко-то си това врѣмя силно были прилѣпени до него, та една-та имъ само вѣра и надѣжда на Него могли да имъ пооблегчавать тяжкы-ты страданія. Първосвятителіе-ти имъ Кириллъ II-ый, Петъръ, Алексій, Киприанъ, Іона и др. мн. были образи отъ истинскы христианскы животъ прѣдъ свое-то паство. Отъ князіе-ты имъ, безъ оныя, кои-то си жертвовали живота за вѣрѣ-тѣ и отечество-то, по-забѣлѣжителни-ти по примѣра на глѣбоко-то си благочестіе сѣ: Владимиръ Волинскый, Довмонтъ Псковскый и особито благовѣрный Александръ Невскый. Тѣ сичкы-ти, проникнѣти съ Христианскы духъ были образецъ отъ царскѣ мѣдрость и мѣжество. Нъ иго-то, подъ кое-то испаднѣли, не оставило безъ повредѣ характера на народа имъ. Насилія-та, правежи-ти, кои-то обыкновенно употреблявали Монголи-ти, като н. пр. да биѣтъ съ кнутъ сичкы-ти несъстоятельны длѣжници и да ги морять, го лишили отъ напрѣжне-то му доблестно благородіе, и го приучили на най-низко-то раболѣніе, измамѣ и жестокость. Заедно съ това огрубяваніе на нравы-ты му ся